

ग्रंथकोटिभिराकीर्णमद्भुतरामविक्रमम् अध्यायद्वयतोवक्ष्यन्नेकश्लोके समस्यति सकोशलेंद्रः श्रीरामः नोऽस्मान् अवतात् पातु कथंभूतः यो
 गुर्वर्थेपितुः सत्यस्यपालनार्थं त्यक्तराज्यः सन् पद्मवदतिसुकुमाराभ्यां पद्भ्याम् तदेवाह प्रियायाः पाणिनाऽपि स्पर्शेनास्ति क्षमाययोः ताभ्यां प्रति
 वनं व्यचरत् हरीन्द्रो हनुमान् सुग्रीवो वा अनुजो लक्ष्मणस्ताभ्यां मृजिता अपनीता पथरुजामार्गश्रमो यस्य शूर्पणख्या वैरूप्यात् कर्णनासिकाच्छेदाद्धे
 तोः तथा प्रलोभितेन रावणेनापहारात् प्रियेण कलत्रेण विरहः तेन रुद्धतया आरोपितयोर्भ्रुवोर्विजृम्भेणैव त्रस्तोऽब्धिर्यस्मात् ततस्तद्विज्ञापनेन बद्धः सेतु
 र्येन ततः खलारावणादय एव दवो वनं तस्य दहनः ॥ ४ ॥ संक्षेपतो वर्णितं रामचरितमादित आरभ्य विस्तारेणाह विश्वामित्राध्वरइत्यादिनायावदुत्त

गुर्वर्थे त्यक्तराज्यो व्यचरदनुवनं पद्मपद्भ्यां प्रियायाः पाणिस्पर्शाक्षमाभ्यां मृजितपथरुजो यो हरीन्द्रोऽनुजाभ्या
 म् ॥ वैरूप्याच्छूर्पणख्याः प्रियविरहरुषारोपितभ्रुविजृम्भत्रस्ताब्धिर्बद्धसेतुः खलदवदहनः कोशलेंद्रोऽवतान्नः
 ॥ ४ ॥ विश्वामित्राध्वरेयेन मारीचाद्यानिशाचराः ॥ पश्यतो लक्ष्मणस्यैवहतानैर्ऋतपुंगवाः ॥ ५ ॥ यो लोकवी
 रसमितौ धनुरैशमुग्रं सीतास्वयं वरगृहे त्रिशतोपनीतम् ॥ आदाय बालगजलीलइवेक्षुयष्टिसज्जीकृतं नृपवि
 कृष्य बभञ्ज मध्ये ॥ ६ ॥ जित्वाऽनुरूपगुणशीलवयोऽगरूपां सीताऽभिधां श्रियमुरस्यभिलब्धमानाम् ॥ मार्गे
 ब्रजन् भृगुपतेर्व्यनयत्परुहं दर्पमहीमकृतयस्त्रिराजबीजाम् ॥ ७ ॥

राध्याय समाप्ति पश्यत एव लक्ष्मणस्य तम
 प्यनपेक्ष्यैव हता इत्यर्थः यच्छब्दानां सकोशलेंद्रोऽवतादित्यनेनैवान्वयः ॥ ५ ॥ लोके ये वीरास्तेषां समितौ समाजे ऐशं त्रैयंबकं धनुरिक्षुयष्टि मिव
 लीलयैवादाय सज्जीकृतमारोपितं विकृष्य मध्ये बभञ्ज हेनूप उयंकठिनं गरिष्ठम् तदाह वाहकानां त्रिभिः शतैरुपनीतम् बालगजस्य लीले वलीला
 यस्य सः ॥ ६ ॥ अनुरूपाणि स्वयोग्यानि गुणशीलादीनि यस्यास्तां सीता संज्ञाम् पूर्वमुरसि अभिलब्धो मानो यया तां श्रियं जित्वा धनुर्भगमहानाद
 श्रवणक्षुभितस्य भृगुपतेर्दर्पव्यनयत् अपनीतवान् कथंभूतस्य त्रिःसप्तकृत्वः राजबीजशून्यां महीयोऽकरोत् तस्य ॥ ७ ॥